

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΘΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης φαίνεται ὅτι ἔχει ἀνωμαλίας, ὡς ἡ τῶν ἡπείρων ἐπιφάνεια. Ἄν ἐξηραίνετο, ἤθελε παραστήσει εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν κοιλάδας καὶ πεδιάδας. Πανταχοῦ καλύπτουσιν αὐτὸν ἀπειροπληθὴ ὁστρακόδεσμα, μετὰ τῆς ἄμμου συμμεμιγμένα. Ὁ πυθμὴν τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου συνίσταται ἀπὸ συμπαγὲς σιτῶμα κογχῶν, ἑκατοντάδας ποδῶν τὸ πᾶχος. Περίφημὸς τις δούτης, καταβὰς εἰς τὸν πυθμὸν τῆς Μεσοῆνης, εἶδεν ἐκεῖ μετὰ φρίκης τερατώδεις πολυπόδας, προσκολλημένους εἰς τὰς πέτρας, τῶν ὁποίων οἱ βραχίονες, ποδῶν τινῶν ἔχοντες μῆκος, ἦσαν ὅρκετοι νὰ πνίξωσιν ἄνδρα. Εἰς πολλὰς θαλάσσας δὲν βλέπει ἄλλο τι ὁ ὀφθαλμὸς εἰμὴ σιληπνὸν, ἀμμόωδον, ἐπίπεδον πυθμένα, ἔκτεινόμενον ἑκατοντάδας μιλίων χωρὶς τινος παρεμπόπτοντος ἀντικειμένου. Εἰς ἄλλας δὲ, ἐξαιρέτως εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, εἶναι πολὺ διαφορετικὰ ὁλόκληρος ἡ ἐκτεταμένη αὕτη τῶν ὑδάτων κοίτη εἶναι κυρίως δάσος ὑποθαλασσίων φυτῶν καὶ κοραλίων, σχηματισθέντων ἀπὸ ἔντομα πρὸς κατοικίαν τῶν, καὶ οὐκ ὀλίγων ἐνίοτε ἐξηπλωμένων. Ἐνταῦθα βλέπονται σπόγγοι, βρύα, θαλάσσιοι μύκητες, καὶ ἄλλα διάφορα, πᾶν μέρος τοῦ πυθμένος καλύπτονται. Ἡ κοίτη πολλῶν μερῶν τῆς θαλάσσης πλησίον τῆς Ἀμερικῆς παριστάνει διαφορετικὸν μὲν, ὠραιότατον θωὸς θέαμα. Ταύτην καλύπτουσι φυτὰ, αἵτινα κῆμνουν αὐτὴν νὰ φαίνεται χλοερὰ ὡς λειμῶν· ὑποκάτω δὲ βλέπονται χιλιάδες χελωνῶν καὶ ἄλλων θαλασσίων ζώων βοσκομένων ἐπ' αὐτῶν. Εἰς τινὰ μέρη τῆς θαλάσσης δὲν εὐρέθη ἀκόμη πυθμὴν, ὑπάρχει μ' ὅλον τοῦτο.

Τὰ ὅρη τῶν ἡπείρων φαίνεται ὅτι ἀναλογοῦσι μὲ τὰς καλουμένας ἀδύσους τῆς θαλάσσης. Τὰ ὕψιστα ὅρη δὲν ἀνοφθοῦναι ὑπὲρ τὰς 25,000 ποδῶν· λογαριάζοντες δὲ καὶ τῶν στοιχείων τὰ ἀποτελέσματα, ὑποθέτουν ὅτι ἡ θάλασσα δὲν υπερβαίνει τὰς 38,000 ποδῶν κατὰ τὸ βάθος. Ἀγγλὸς τίς μετέχειρίσθη, εἰς τὸν Βόρειον Ὠκεανὸν, βαρυτάτην βολίδα, ἔχουσαν προσδεμένον σχοινίον 2,100 πηχῶν τὸ μῆκος, καὶ δὲν εὐρῆκε τὸν πυθμένα. Ἄλλος δὲ τις πλοίαρχος δὲν εὐρῆκε τὸν πυθμένα εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γροιλανδίας μὲ σχοινίον 1,200 ὀργυίων, ἤτοι 3,200 πηχῶν. Κατὰ τὸν Λαπλὰς, τὸ μέσον βάθος αὐτῆς εἶναι περὶ τὰ δύο μίλια· ὅθεν, ἂν ὑποθέσωμεν ὀρθοὺς τοὺς γενικῶς παραδεδεμένους ὑπολογισμοὺς περὶ τῆς ἀναλογίας τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑδάτων πρὸς τὴν ξηρὰν, ἡ θάλασσα συνίσταται ἀπὸ διακόσια ὀγδοήκοντα ἑκατομμύρια κυβικῶν ποδῶν ὕδατος.

*Τὰ καλὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς βασιλείας
τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.*

Μᾶς βεβαιοῦσιν αἱ θεαί Γραφαὶ ὅτι ὁ καιρὸς μέλει νὰ ἔλθῃ, καθ' ὃν ἡ πολιτικὴ τοῦ κόσμου τοῦτου θέλει μεταβληθῇ ἐξ ὁλοκλήρου, καθ' ὃν αἱ τέχναι τῆς εἰρήνης θέλλουσιν καλλιεργεῖσθαι παγκοσμίως. Ἡ μέλουσα αὕτη ἐποχὴ εἰκονίζεται μὲ τὰ ὠραιότατα καὶ προσφυστάτα σχήματα. Τὴν σήμερον ἡ μεγάλη σπουδὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ πόλεμος. Ἀλλ' ὁ καιρὸς ἔρχεται, καθ' ὃν σοφὸς, δίκαιος, καὶ εἰρηνικὸς βασιλεὺς θέλει ἄρχει ἐφ' ὅλην τοῦ κόσμου τοῦτου, καὶ ὁ ἅγιος προφήτης μᾶς λέγει ποῖα θέλει εἶσθαι ἡ πρώτη πρᾶξις τοῦ νέου κυριάρχου.

α Καὶ θέλει κρίνει ἀναμέσον τῶν ἔθνων, καὶ θέλει ἐλέγξει πολλοὺς λαοὺς· καὶ θέλουσι σφουρηλατήσῃ τὰς μάχαιρας αὐτῶν διὰ ὄνεια, καὶ τὰς λόγχας αὐτῶν διὰ ὀρέπανα· δὲν θέλει σηκώσῃ μάχαιραν ἔθνος ἐναντίον ἔθνους, οὐδὲ θέλουσι μάθει πλεόν τὸν πόλεμον. (Ἡσ. β'. 4.) Πόσον ἄπειρος πρέπει νὰ ᾔῃ ἡ δόναμις, ἡ ἰσχύουσα νὰ παρᾶσῃ τοιαύτην μεταβολὴν εἰς τὰ ἔθνη! Ὁ ρόυς τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων θέλει ἐξ ὁλοκλήρου μεταβληθῇ· θέλουσι δὲ σκέπτεσθαι μετὰ θαυμασμοῦ περιττῆς μεταβολῆς ταύτης, καὶ θέλουσιν ἀποδοῖε αὐτὴν εἰς τὸ ἀληθὲς αἶτιον, ὃχι εἰς τὴν ἐξωτερικὴν παιδείαν, — ὃχι εἰς τὴν ἀπιστον φιλοσοφίαν, — ὃχι εἰς τοὺς σοφοὺς νόμους — ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Εὐαγγελίου, φωτίζοντος τὸν κόσμον, καὶ διευθύνοντος τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ ἐκτεπληγμένοι καὶ ἀγαλλόμενοι κάτοικοι τοῦ θελοῦσι λέγει πρὸς ἀλλήλους, α' Ἐλθετε, ἰδέτε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου· ὁποίας καταστροφὰς ἔκαμεν ἐν τῇ γῇ. Καταπαύει τοὺς πολέμους ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς· συντρίβει τόξον, καὶ κατακόπτει λόγχην· καίει ἀμαξας ἐν πυρί. (ψαλμ. μς'. 8. 9.)

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὅποια θραύσιν τειχῶν, ὀχυρωμάτων, φρουρίων, στολῶν, καὶ ὅλων τῶν ὀργάνων τῆς ἀμύνης καὶ τοῦ φόνου! ὅλα θέλουσι ἐξολοθρευθῇ. Πόσον ἔνδοξος ἡ θεὰ αὕτη! Τότε ἀληθῶς ὅλα τὰ ἔθνη εὐφρανθήσονται καὶ ἀγαλλιάσονται, ὅτι Ἐμμανὴλ ὁ ἄρχων τῆς εἰρήνης θέλει κρίνει λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ὀδηγήσει· τότε ἡ γῇ θέλει δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ εὐλογῆσει ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ θὰ φοβηθοῦν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.